

Стигнали до едно мѣсто, дето презъ малка дупчица отъ скалитѣ прониквалъ слънчевъ лжчъ и освѣтлявалъ мрачната пещера. Нашитѣ мъченици се спрѣли да си отдѣхнатъ и се огледали наоколо. Тука тѣ видѣли два човѣшки скелета съ златни корони на главитѣ. Наблизо имало голѣмъ сждъ, пѣленъ съ златни и сребърни монети и съ сухо злато и сребро на пръчки.

До него имало другъ сждъ, пѣленъ съ нѣкаква течностъ. *Възстанниците* умирали огъ гладъ и били капнали отъ умора, та паритѣ не ги зарадвали, но пакъ взели, колкото могли да носятъ, и продължили пѣтя си.

Следъ дълго лутане, дочули шумъ отъ вода, която скоро достигнали. Опитали съ пушкитѣ си дълбочината ѝ и, като се увѣрили, че не е голѣма, навлѣзли въ нея. Наведени и прегърбени тѣ газили изъ водата, като изпитвали съ пушкитѣ да не хлѣтнатъ дълбоко. Не следъ много каменния сводъ надъ главитѣ имъ се свършилъ. Тѣ се изправили и заплакали отъ радостъ, защото пакъ видѣли слънце и небе. Огледали се и разбрали, че сж излѣзли презъ дупката на пещерята въ р. Искъръ, близо до Черепишкия манастиръ. Прегазили рѣката и отишли въ една овчарска колиба. Тамъ се нахранили и изсушили. Тѣ знаели, въ кой день сж влѣзли презъ другата дупка въ пещерата. Питали овчаритѣ, кой день е сега, и разбрали, че сж се скитали подъ земята цѣли три дни и три нощи. Като се бояли, че заедно не могатъ се кри отъ турцитѣ, четниците се раздѣлили и потеглили, кой кждето желае. Единъ отъ тѣхъ можалъ да стигне въ Ромъния. Съ взетитѣ отъ пещерата пари си купилъ много земя и станалъ богатъ чокоинъ.

Презъ голѣмата война, когато нашитѣ войски минали Дунава, превзели Букурещъ и цѣла Ромъния, единъ български войникъ се срещналъ съ тоя богатъ чокоинъ — много остарѣлъ вече човѣкъ и той му разказалъ цѣлата тая случка.

Кои сж двата човѣшки скелета съ златнитѣ корони на глава? Кое е богатството, сложено въ голѣмия сждъ до тѣхъ? Това ни разказва другата легенда